

Nro. 42.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indúlt Bétsből, Pénteken Május 25 - ik napján

1804-ik évfolyamában.

Német Ország.

A' Berlini Kir. udvarnál völt Török követ, hollzas nyavalyája után, a' múlt Aprilis 29 ik napján meg halálozván, a' Mahomet követőinek bevett szokásokhoz képest, e' most folyó hólnap első napján viradtakor temettetett el; de nem a' közönséges temető helyben (mivel a' Muzulmanoknak a' keresztények közt eltemettetni nagy vétkeknek tartatik) hanem azon kívül.

Egy Berlini betsülletes vendégfogadósnak 14 évfolyamos külömben jó neveltetésű fia, egy puska-tsinálótól, olly szin alatt, hogy ő el fogna utszni, egy pár piftolyt kérvén költsön, a' várason kívül lévő vadas kertbe ki ment, 's ott a' piftolyokat

T t

golyóbillal meg töltven egyiket a' torkába tette, a' másikat pedig a' mellyéhez szorította, és egy nyomással úgy el sütötte, hogy egyszeribe kiment a' lélek belöle. Maga meg ölésének valóságos okát senki sem tudja bizonyosan, kétség kívül a' hajótörést szenvedett vak szerelem birta ötöt azon szörnyű tselekedetre.

A' múlt Aprilisben, az Orosz Birodalomban le telepedni kívánó Helvécziai Colónisták a' Svéviai Kerületben, nevezetesen pedig Lauingenben öfvegyülvén, Majus 3-ik napján, Orosz Cs. Commissarius Otto Ur intézete alatt két hajóra szállitattak, 's azonnal Török muzsika szózatja alatt Krimia felé indultak.

A' Fels. Prussziai Király azon emlékeztető ofzlopra, mellyet a' Mansfeldi Grófságban lévő tudós Társaság D. Luther Márton hennvainak tiszteletére Talebiában, mint azon nagy ember születése helyén, fel állítani igyekezik, 100 Fridrik aranyat ajándékozott.

Frantzia Respublika.

Bónaparte első Conzulkak Frantzia Országi Csáfzárságra leendő emeltetése nemcsak semmi akadályt nem szenved, sőt inkább valamint maga a' nemzet, úgy a' Fr. ármádiák is közönséges örömmel vették annak hírét. Az Országnak minden részéből sok esedező levelek küldetnek ő hozzá, mellyekben arra kéri az első Conzult, hogy a' Frantzia Nemzet boldogságának mozdulhatatlan fundamentomra leendő tétele végett vállalja azon méltóságot magára, 's hagyja azt a' maga familiájának örökösien által. Azon esedező levélben, mellyet Generál Laroche, és az ő kormánya alatt lévő Oisztályferegnek tisztjei az

első Conzulhoz küldöttek, a' többi közt, ezeket jegyezzük meg: „Szabadon, minden félelem, minden tartózkodás nélkül meg kell vallanunk, hogy a' roppant és győzedelmeivel ditsekedő Frantzia Országának, nagy, és maj-flak mutató főre legyen szüksége, egy illy szélelsen ki terjedett Statusnak állandó és ki terjedett hatalmú fejének kell lenni.

A' meg tartó Tanátsnak múlt Martzius 27 ik napján az első Conzulhoz küldött adreseje, vagy esedező levele, a' Moniturnek előadásához képeft, a' dolognak főbb pontjaira nézve ezekből állott:

„Polgár első Conzul! Háladó szívvel vette a' meg tartó Tanáts Kigyelmednek azon kegyességét, melly szerént a' Drake correspondentiáját vele közleni nem sajnálta. Ezen alkalmatossággal kéatelen vólt ezen Tanáts azon Nemzeti fő bírónak képét viselni, kinek a' mi alkotmányokban még semmi nyoma nem találtatik. A' jelenvaló öfve esküvésnek kinyilatkoztatása, két fő pontra vonta a' Tanáts figyelmetességét. — Első ben, a' mi utólsó Constitutióknban el felejtettek egy olly nemzeti itilő székről rendeléft tenni, a' melly a' Maieftás vagy Felsőség ellen való bünt meg itilje, a' Kigyelmed gondosságára bizza a' Tanáts ezt a' fontos tárgyát. De ez az itilőszék sem leszen a' Kigyelmed életének óltalmára, és a' Kigyelmed el kezdett munkájának eszközlésére elegendő; olly Statusbéli intézet kívántatik arra, melly a' Kigyelmed halála után is fenn maradjon. — Egészlen új századat állított fel Kigyelmed, mellynek örökké valóságosítására is kötelesleszen Kigyelmed — a' tünd ditsőflég hasonbó az el múltó árcyékhoz, és semmi sem. — Gondollyuk, hogy a' Kigyelmed emejében is meg fordúlt már

ez a' gondolat, mivel femmit el nem fe'ejthet a' Kigyelmed találos lelki tehetsége. — El nem kell az időt vesztetni. — Az idő, a' történetek, az öfzve esküvések, a' ditsőffégre való vétkes végvadás egy részről, más részről pedig a' Frantziák közt uralkodó nyughatatlanság szorongatják Kigyelmedet. — Mingyárt minden jó lábra fog állani, mihelyt Kigyelmed olly Constitutió ad Frantzia Országának, a' melly ennek alkotmányát meg erősíti, és azon bődogság, mellyet a' szüléknek adott Kigyelmed, azoknak maradékaikra is által megyen. — Tudakozza meg Kigyelmed a' városi és falusi Frantziákat, mindnyáján ekként fognak felelni: Nagy ember! vidd munkádat tökéletességre, mint a' te hiredet nevedet, úgy ezt is tedd örök-ké valóvá. — Te szabadítottál minket ki az el múltaknak örvényéből. — Te általad élünk mi a' jelenvalóságnak jótéteményeivel. — Te tégy tehát a' jövendő időkre nézve is bennünket bátorságosakká. Az idegen Fejedelmi udvaroknál is helyt fog ez a' politika találni. — Frantzia Országának tsendessége, az egész Európa tsendessége nek leg báorságosabb zá'oga."

Mit választolt legyen az első Conzul szóval erre a' meg tartó Tanátsnak, nem tudják; azonban annak foglalatra is repdesett a' Párisi Publicum közt, és azon idő pontjától fogva kezdetek a' Francia Orzági Gyülekezetek, polgári és hadi tisztviselők az első Conzúnak adreket küldeni, 's őtet arra kérni, hogy a' Francia Orzági Császárságot vállalja magára.

Párisból Majus 6 ik napján. A' megtartó Tanátsnak azon választaban, mellyet az első Conzul minapi jelentésére adott vala, a' követke-

zendő tárgyak is érdemesek a' Publicummal való közlésre: „Fegyverrel szerzettek, úgymond, magoknak szabadságot a' Frantziák, ezen győzedelmeket továbbra is megtartani, 's annakután tsendes békefélében élni kívánnak. — Ezt a' tsendes békeféléget egyetlen egy férfiú örökség szerént való hatalmának tulajdonítani kívánják, a' ki tudniillik mindent felül halad, a' kit hatalom fényesség ditsőtség, és méltóság veszen környül, e' tartsa fel a' népek szabadságát, egyenlőséget. Ebből áll az a' kormányozásformája, melyet 15 ezteendőkkel ennekelötte, Ju'ius 14 ik napján fel akart a' Frantzia nemzet állítani, és a' melly a' legnagyobb Diplomaticusok' vallástételek szerént is leg tökéletesebb — ez egy olly Országban, mint a' millyen Frantzia Ország, a' hol mindenkor számos ármádiák vannak kézfzen, a' vezérek egymás ellen való törekedéseknek meg zablacására legalkalmasabb — Ezt a' kormányt egyedül Bonaparte Napoleonra, és az ő familiájára lehet bizni. — A' ditsőtség, a' háladatóság, a' szeretet, a' józan okosság, a' Status halzna, egy szóval minden azt kívánja, hogy Bonaparte Nápolion Császári méltóságra emeltetődjön.“

„Ellenben a' mi társaságbéli frigykötésünknek is mind addig fenn kell maradni, míg a' mi ditsőffégünknek — A' Fr. Császári széknek mozúlhatatlan fundamentomra kell építettödni. Azokra az idökre nézve, a' mellyekben az uralkodásra szüktség leszen, előre is kell gondoskodni — a' szabadságnak és egyenlőségnek, mint megannyi szentséges zálognak ezután is fel kell köztüök maradni — mindent úgy kell intézni, hogy a' nemzetnek a' maga hatalmának vissza szerzésére, és

meg fértődött majestásának meg bosszullására szükségé soha se legyen s. a. t.“

Ezen irasához azon feltételeket is hozzá ragasztotta a' meg tartó Tanács, a' mellyek mellett az első Conzulknak, és az ő familiájának a' Császári örökös méltoságot engedi — azokat a' feltételeket, a' mellyek a' nemzet leg betsesebb julsainak fenn tartásokra, a' Status hatalmának mértől leendő nem függésére, a' nép tulajdonosságának avagy birtokainak, a' személyes szabadságnak, a' nyomtató sajtók, és a' választó hatalom szabadságainak fenn tartásokra, a' ministerek' számadóságoknak meg hagyására, és a' Constitutionalis törvényeknek fértődés nélkül való meg maradásokra szükségseknek ítelt. — Rövideden meg mondván, a' Francia nemzetnek republikai alkotmánya ennekutánna is egész mivoltában meg fog maradni, ez egyet ki vévén, hogy annak kormánya nem a' nép által mindenkor választandó hanem örökös és állandó főre, tudnilik a' Bonaparte familiájára botsáttatik által.

Nagy Britannia.

Londonból Aprilis 27 ik napján. A' Sz. Domokosi szigetbéli fekete lakosok borzasztó kegyetlenséget vísznek végbe a' még ott maradt fejér, vagy Europai lakosokon. A' múlt Januarius 21 ikén, miat a' néhai XVI. Lajos Francia Király meg öletésének emlékeztető napján, azon szigetnek városaiban talált Francziákat, ki vévén a' Seborvosokat, és néhány asszony személyt, mind meg öldösték, holt testeiket a' tengerbe hányták, házaikat és jószágaikat fel prédálták; egy szóval, zints olly kegyetlenség neme e' világon, a' mellyet rajtok el ne köveitek volna.

Ezen szörnyű kegyetlenségre Fekete Generál Delsalinesnek következő hirdetménye szolgáltató alkalmatosságot: Delsalines a' Haitinép szabadságának 1. ső elzendejében (Régenten Haiti vólt azon szigetnek a' neve, mellyet most a' fekete lakosok ismét megújítottak) Polgárok és hazámfiai. Azok a' nagy lelkű férfiak, a' kik titeket a' Francia Tirannusok ellen vezérlettek, és a' rabszolgaságból leendő ki szabadítástokért vért ontottak, tartozó kötelességeket nem vitték még egészen végbe. Még most is sok van, a' mi minket a' Franciaákra, és ezeknek rajtunk végbe vitt kegyetlenségekre emlékeztet. — Törvényeink, szokásaink, városaink és egyebek még most is Frantzia büzt viselnek magokon! Mit mondják? Még most is sok Frantziák találhatnának közöttünk — 14 elzendeig valánk mi a' mi könnyen való hívésünknek és szenvedéseinknek áldozatai minket nem a' Frantzia fegyvernek ereje, hanem az ő Agenseiknek ketsegtető hirdetményeik tsábitottak el. Mi közünk van minékünk ehez a' vértzomjuzó nemzethez? Az ő kegyetlenségekkel egybe vetett békefféges türesünk, az övéktől különböző színünk, a' minket töllök el választó tengereknek cemerdeksége, a' mi levegünk, egy szóval minden azt mondja, hogy ők minékünk nem atyánkfiai, 's azok nem is lehetnek, és hogy ők, ha tovább is meg fogjuk őket magunk közt szenvedni, szüntelen való nyughatatlanságot, és villongást fognak közöttünk szerezni."

„Haiti lakosok! férfiak, asszonyok, leányok gyermekek, tekintsetek körül, igyekezzetek feleségeiteket, férjeiteket, rokonjaitokat, sőt még anyok emlőin lévő kisdedeiteket is keressétek fel.

Mik lettek mind ezekből, nem egyéb, hanem ezen vérszopó embereknek prédái, 's áldozatai. Ezek helyett, nem egyebet, hanem azoknak gyilkosait, a' mi vérünkön hizott fene tigriseket látunk közöttünk. Miért késedelmeztek azoknak árnyékaikat meg engedezni? Reménylitek, é, hogy a' ti hamvaitok a' ti atyáitoknak hamvaikkal tsendellen együtt nyughatnának előbb, mint sem ti ezeket a' tirannusokat (a' Sz. Domokosi szigetben maradt fejr lakosokra tzelozik) el törülitek. — A' ti meg öletett rokonaitoknak hamvaik a' sirba fekülznek, ti pedig mind eddig is bosszút nem állottatok azokért. — Az ő holt tsoncjaik bosszúsággal vissza fogják a' tiéteket taszítani. Polgárok! mind addig semmit sem miveltek, valamedig a' ti irtóztató, de igasságos bosszúállástokat a' nemzetek előtt ki nem mutatjátok. — Rettentsétek meg azokat, a' kik minket a' mi szabadságunktól meg fosztani igyekeznek. És leg elsőben is a' Frantziákon álljunk magunkért bosszút.

Londonból Majus 2-ik napján. Hogy a' Királyi miniseriumban változás fog lenni, minden kétségen kívül való dolog. — Pitt h úr, ismét a' kórmanyra fog ülni. — Kik fognak a' mostani miniseretek között hivataljaikban meg maradni, kik nem, vagy kik fognak helyettek választódni; bizonyosan meg mondani nem lehet. A' dington úr egész betsüllettel lép ki hivataljából, a' ki egy betsülletes és jó szivű, jó hazafi magában, csak hogy azon rúgó erővel, melly a' jelenvaló kétséges ki menetelű környülállások közt a' miniserben kívántatik, nem bír. — Előre is el lehet azt látni, hogy a' Grenville pártján lévők között kevesen fognak a' ministerialis póltzra

emeltetni. — Fox úr, a' maga kívánsága szerint a' Pétersburgi Császári udvarhoz küldetik követségbe. Azomban az is bizonyos, hogy a' ministeriumnak meg változtása, az Ország mostani politicus alkotmányában változást nem teszen; sőt azt lehet mondani, hogy ha Pitt veszi a' kormányzó lapatót kezébe, annál kevesebb reménységünk lehet a' Frantziákkal leendő békefélighez.

Londonból Majus 15. napján. A' külső dolgokra ügyelő minister Lord Hawkesbury, az Ő Királyi Felsége parantsolatjára, az itt lévő Európai fejedelmi követekhez következendő foglatú circularis Jegyzést küldött tegnapi napon. "A' Francia Kormányfőeknek azon hazug vádjait, a' mellyeket az Ő Kir. Felsége ministerjeire kenni mérészlott, meg útalta, és el halgatta volna Ő Királyi Felsége, ha a' Párisban lévő Európai követek, a' külső dolgokra ügyelő Frantzia ministernek, velek közlött ótsárló, és mind Ő Kir. Felséget, mind a' Kir. ministereket alacsonyító jelentésére feleleteket nem adtak volna. Parantsolatom van Ő Kir. Felségétől, hogy a' Frantzia Kormányfőeknek azon vádját, mellyben azt meri állítani, hogy a' Párisbanki tudódott gyilkos öszve esküvésnek az Angliai Kormányfő lett volna indítója, 's e' küldötte volna oda, 's ez adott volna annak elközlésére pénztes fegyvert az öszve eskütteknek, meg hazutollyam — ezt a' vádat, melly mind az Ő Kir. Felsége ditsősségével, mind a' nemzetnek esméretes Karakterével és gondolkozása módjával annyira ellenkezik, 's olly minden fundamentum nélkül való, hogy előre is fel lehet arról tenni, hogy

nem más végből koholtatott légyen az ki, hanem hogy azon vérengző tselekedetről, melly a' nemzeti törvényeknek világos meg sértődésével, az első Conzul parantsolatjából, a' Rénus jobb partján történt, Európának figyelmetessége el fordítatódjék."

„Hogyha azoknak a' Frantzia lakosoknak hajlandóságokra, a' kik a' jelenvaló Frantzia Kormányozás módjával meg nem elégefsznek, semmit sem ügyelne — hogyha az ő hazájoknak mostani szolgaság járma alól leendő fel szabadítására czélzó planumaikat meg vetné — vagy ha azoknak effközlésekre, a' mennyiben azok a' törvényel és a' természetes igazsággal nem ellenkeznek, semmüsegítséggel nem lenne ő Kir. Felsége, valósággal bé nem tellyesitené azon köteleffégeket, mellyekkel minden bñlts és igazságot szerető Kormányzók az illetén környülállások közt, önnön magának, és e' világnak tartozik. Az egymással hadakozó hatalmasságoknak közönségesen meg esmértetett jussok van arra, hogy az ellenségnek birodalmában támadt békételenséget önnön haznokra fordítsák. Ezenjussal való élelt nemtsak a' Frantzia nemzetnek jelenvaló környülállásai, hanem azon Ország Kormányozó Székének az a' tselekedete is igazságossá teszi, melly szeréat, a' jelenvaló háborúnak kezdetétől fogva az Ö Kir. Felsége Birodalmaiban, 's nevezé eifen Irllándiában találtatott békételen lakosokat, szüntelen ingerlette, velek titkosan levelezett, őket pénzrel, fegyverrel segitette, és most is egy Irllandiai pártosokból álló hadi népet gyűjtött a' Frantzia partokra ölfve, olly fel tétellel, hogy a' mi Országunk végző romlására tzelzó intézétéiben azoknak segitségekkel élheszen."

„Az illy környüállások közt menthetetlen-
né tenné az Ő Kir. Felsége Kormányozó Széke
ösön magát, ha a' természeti és nemzeti törvé-
nyektől engedtetett jussaival élni el múltaná, az
az, ha azokat a' Frantzia Országi lakosokat, a'
kik a' jelenvaló Fr. kormányszéket meg változ-
tatni igyekeznek, annyiban, a' mennyiben a' nem-
zeteknek gyökeres törvényeikkel nem ellenkezik,
és a' mennyiben a' pallérozott nemzetek is azo-
kat nem kárhoztatják, nem segitené. Valamint
az egész Európa, úgy Ő Kir. Felsége is szívé sze-
rént óhajtya, hogy olly kormányozás módja, 's
olly jó rend vitetődjön azon Országba bé, a' melly
annak hafznával boldogságával, és a' szomszéd nem-
zeteknek bátorságával is meg egyezzen. De ha
ezen kívánság bé nem tellyesedhetik, a' személyes
óltalomnak leg szorosabb principiumaihoz képest,
tökéletes jussa van a' Kormányzóknak arra, hogy
annak a' Kormányozónak intézetjeit, a' kinek eröl-
ködesei nem tsak oda czéloznak, hogy a' maga' el-
lenségének kereskedését öfzve rontsa, hatalmát
és birtokait meg kissebbithesse, hanem hogy a'
Britanniai Birodalom gyomrába is pusztitást, és
végző romást vihessen bé.“

„A' mennyiben Ő Kir. Felsége ezen sarkala-
tos principiumok szerént szokta maga tselekedete-
it inézni, nékem is parantsolatom van annak ki
nyilatkoztatására, hogy Ő Felsége maga Kormány-
székének soha sem engedett az olly tselekedetre
hatalmat, a' melly a' leg szorosabb igazság prin-
cipiumainak, és a' közönségesen meg esmértetett,
's minden századoknak folyásában practikáltatott
szokásoknak próba köveit ki ne állhatná. Hogyha
az Ő Felsége egy idegen udvárnál lévő meg ha-

talmazott minisztere, a' Frantzia Országi békételen lakosokkal levelezett olly végből, hogy az oda való Kormányzéknek ellenséges planumait ki tanulhassa, semmit egyebet nem mivelte annál, a' mit a' miniszterek az illy környülállások közt, azokra a' bírodalmakra nézve, a' kikkel a' Fejedelem háborus állapotba volt helyheztetve, szabadon ne mivelhették volna. Sőt, hogyha azokat meg tekintjük, a' miket a' Frantzia követek, és kereskedésre ügvelő Agensek, az ő Kir' Felsége tartományai-ban a' békételenekkel miveltek; sokkal kevesebbet mivelte az a' miniszter (érti a' Monachiumi udvarnál volt Anglus követet Drakót) sokkal kevesebbet mivelte, úgymond, mint sem az ő kötelessége kívánta volna. Következésképen által nem látjuk, miért sérlette volna ő meg a' Franczia Országi békételen lakosokkal való correspondentiája által a' nemzeteknek törvényeit, és a' maga követségi jussait. Minden idegen udvaroknál lévő miniszter a' maga hivataljának természetéhez képest köteles azon Országnak békételen lakosaival való czimborázástól magát megtartóztatni, a' mellyben vagyon; de nem köteles az olly tartományokra nézve, a' mellyek Ő Kir. Felsége ellen hadat viselnek."

„Minden pallérozott kormányzések közt leg kevesebb jussa van a' Fr. Kormányzéknek arra, hogy a' Nemzetek törvényeire juss tartson. Miképen lehetne annak azokra jussa, a' melly azokat az ellenségeskedésnek kezdetétől fogva szüntelen sértegeti. A' Fr. Országban volt Anglus jobbágyoknak, a' kik tudniillik ott volt követünknek onnan lett vissza híváttatása után hazájokba vissza térni igyekeztenek, védelmet ígért; de nemcsak meg nem felelt szavának, sőt a' mi több mind ha-

di fogásra szententziázta, és még most is abban tartya őket. A' mitöbb, Ö Felségének azon követjét is, a' ki a' Francia Országon való szabados által utazásra (érti a' Konstantinápolyban volt Anglus követet Lord Elgint), mind a' Francia, mind a' több követektől passus levelet kapott, a' nemzeteknek törvényeik és szokásaik ellen le árestáltatta. — Azt az Anglus hajót, a' mellyenn az Ö Felsége fegyverével el vétetett Frantzia szigeteknek Kormányozója háza küldetett le tartoztatta, és kótyavetyére vetette. — Hasonló módon bánt azon Anglus hajókkal, a' mellyekenn a' St. Luciai szigetnek Ö Felsége hadi népe által el vétetett erősségében hadi fogásra esett Francia katonák hazájokba küldettek “

„Igy bánt a' Frantzia Kormányzék avval a' Hatalomsággal, a' melly ellen hadat visel. — Hát azokkal a' Hatalomságokkal, a' mellyek vele békefélegben élnek, mit nem mivel? Kötött e' valaha valakivel olly békeféleges kölést, mellyet meg ne rontott volna? — Találtatik-e' vele olly szomszédtságos tartomány, mellynek territorialis jussait meg ne sértette volna? Lálsák a' szárazon lakó Hatalmasságok, meddig szenvedik ennek a' Kormányzéknek törvénytelenégeit? Hogyha bé húnynyt szemekkel fogjak azokat szemléni, féld, hogy a' nemzeteknek azon hasznos törvényei, a' mellyekenn Európának bátorsága, és az emberiségnek jussai ekkorig nyugodtak, egéizlen el ne töröitettesenek s. a. t.“

Elegyes Dolgok.

A' Pétersburgi Császári udvar, a' minap Párisban meg öletett Enghieu Frantzia Kir. herczegért, Aprilis 19 ik napján vett gyász öltözetet

magára. Ezen szomorú történetnek a' hirt azon napon érkezett meg Pétersburgba, a' mellyen Ő Orosz Császári Felségeknek, a' Császári udvarnak, a' főbb rangú tisztviselőknak, a' Pétersburgi Nemességnek, és az ott lévő külföldi követeknek kedvéért, az Orosz Csász. udvari fő lovász mester Nariskin Demeter fényes bált készített; de a' mellyre azon szomorú hírek oda lett érkezése után sem Ő Császári Felségek, sem a' több hivatalosok meg nem jelentek. — Londonban, az oda való Katolika Kápolnában, azon szerentsétlen Kir. herczegért, Aprilis 26 ikán tartattak az exequiak, a' mellyeken a' Condé és Bourbon herczegeken kívül, minden ott lévő Frantzia Királyi herczegek, és Frantzia emigránsok mély gyálzban jelentenek meg. Azon kápolnának fekete posztóval lett bé vonattatása, a' sok égő viasz gyertyákkal 's több éfélekkel való fel ékesítetése 600 font sterlingbe (6 ezer forintba) került. — A' Hefzen-Kasszeli Vál. Fejedelemségben eddig tartózkodott Franczia emigránsok onnan mind ki küldettek. Valamint ezek, úgy a' több Német Országi Státusokból, vagy önként ki ment, vagy ki küldetett emigránsok rész szerént Krimiaiba, rész szerént pedig a' több Orosz Birodalombéli tartományokba költöztek. — A' Fr. első Conzul Bonaparte Franczia Országi Császárságra leendő koronáztatása, a' mint hirtelik, a' jövő Julius 14 ik napján, a' mellyen tudniillik, 1789-ik éztendőben a' Párisi Bastilla le rontatott, és Aquisgranum városában, a' hől N. Károly Császár, 1000 éztendővel eanekelőtte Római Császárságra koronáztatott vala, fog meg esni. — A' Jésus hiten lévő új szerzetnek, mellynek Ex-Jesuita Pater Pac-

canari a' szerzője, Marianum nevezet alatt, Rómában, a' múlt Aprilis 13-ik napján, Auszriai Kir. fő herczeg Asszony Mária'anna, a' Fels. Szárdiniai Király és Királyné, 's több Rómában lakó fő rangú személyek jelenlétekben, felszenteltetett. Eftére a' nevezett Kir. herczeg asszony fényes vendégséget adott, és az egész város ki volt világosítva.

A' Siciliai tengeri partok előtt fenn 's alá evező Afrikai zsákmányozó hajók ellen egy 74 ágyus linea hajót és számos ágyúzó salupokat parantsolt a' Nápolyi Kormányzék építtetni. — A' fekete tengertől Nápolyi kikötő helybe visszatért hajók azt vitték odá hurrül, hogy abban, tudniillik a' fekete tengerben egy számos hajókból álló Orosz flotta legyen készen, mellynek fel ttt tzelja sűrű homályban vagyon.

T u d ó s í t á s.

Mivel Kir. Udvari Agens néhai Titt. Keresztúry István Ur, a' mint a' Magy. Kurirban a' két Magyar Hazának tudtára adtuk, meg h' alozott: ahoz képest el maradt kedves Eöz egye Titt. Keresztúry Franciska született Korniczi Báró Gureczky Asszony, mindeneknek, a' kiknek meg holt férjével dolgok vólt, tudtokra adni kívánnya, hogy ő e' folyó esztendőben Sz. Mihály napkor, mindenesül innen Bécsből el fog költözni. Annakokáért, a' kiknek vagy valamely írásaik, vagy akarmi másféle dolgok, meg halálozott kedves férjénél, néhai Kir. Udvari Agens Titt. Keresztúry István Urnál maradtak, vagy pedig valamelly keresetek (Prætenziójok) vólna, egész Sz. Mihály napig ő nálla Bécsben, vagy természetesen, vagy meg hitt biztosaik, vagy pedigle-

veleik által magokat annál bizonyosabban jelent-
tsék, mivel Sz. Mihály nap után semmi rendbéli
írásokért jót állani, vagy az azokra teendő praen-
tensiókra feleletet adni köteles nem lesz.

Előszöri Híradás.

Azoknak kedvéért, a' kik a' lovaknak meg ne-
mesítéseben györködnek, ennél fogva tudokra ada-
tik, hogy a' jövő Juniusnak 4 ik napján kezd-
dő Médardusi Pesti vásár alkalmatosságával, reg-
geli 10 órakor, az oda való piacon, 20 darab
tsikos 4 és 7 elztendők közt lévő kantza lo-
vak, mind barna és sárga szörűek, egy meg-
szin barna 15 markos és 2 tzoos magasságú
ménésből való szép ménlőval együtt, mely-
nek egyik hátúlsó laba fejer, átalán fogva, mind
napkeletl fajzatúak, a' leg jobb Magyar Országi
ménésből valók, közönséges kotyavetye mellett, a'
többet igérőknek el fognak adadni. Ennekfelette
ugyan akkor, és azon piacon, két iftállon tartott,
Török Országi fajzatú ménlővak, melyeknek egyi-
ke aranyszin sásga, 6 elztendős, 15 markos és 1
tzoos, a' másika pedig arany színbarna, 4 elztend-
dős, 15 markos és 2 tzoos, néhány hatas pari-
pákkal egyetemben, a' többet igirőknek el fognak
adadni. — Hogyha pedig ezen lovakat vagy öfz-
veséggel, vagy részenként meg venni a' kótya ve-
tyeles előtt tettzene valakinek, tessék magát, ugyan
ott Pesten, a' Paulinusok piatján a' Nagy Semi-
nariummal által ellenben fekvő Báró Wenck-
heim házában az udvari mesternél jelenteni, ho-
lott az iftállón álló mén- és paripa lovakat, Ju-
nius 2-ik napján kezdvén, kinek kinek meg lehet
fzemlélni.

D. D. S.